

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **M. K.**,
oskarżonego z art. 231 § 2 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 18 kwietnia 2023 r.
skargi obrońcy oskarżonego na wyrok Sądu Okręgowego w Łomży
z dnia 10 listopada 2022 r., sygn. akt II Ka 251/22,
uchylający wyrok Sądu Rejonowego w Łomży
z dnia 1 lipca 2022 r., sygn. akt II K 267/19,
i przekazujący sprawę do ponownego rozpoznania,
na podstawie art. 539e § 2 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić skargę;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania skargowego obciążyć oskarżonego.**

UZASADNIENIE

M. K. został oskarżony o to, że w dniu 28 grudnia 2011 roku w B., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z funkcjonariuszem publicznym, w osobie Dyrektora [...] w B. B. R., wystawił fakturę VAT nr [...], która następnie została zatwierdzona przez ww. wiedząc, że do takiego szkolenia nie doszło, a w zakresie jej obowiązków była dbałość o rzetelność i celowość pożytkowania środków pochodzących z budżetu szkoły, co następnie doprowadziło do wypłaty 1248 złotych tytułem „szkolenia kadry kierowniczej - procedury przeprowadzania egzaminów potwierdzających kwalifikacje w zawodzie, czym

poświadczono nieprawdę i wypłacono środki przeznaczone na szkolenia kadry szkoły, które niewykorzystane w danym roku kalendarzowym na wskazany cel, winny zostać zwrócone do Urzędu Marszałkowskiego w [x], tym samym dokonując ich przywłaszczenia, czym działano na szkodę interesu publicznego,

tj. o przestępstwo z art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 21 § 2 k.k. w zb. z art. 271 § 1 i 3 k.k.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 1 lipca 2022 r., sygn. akt II K 267/19, oskarżonego uniewinniono od popełnienia zarzucanego mu występuku.

Od tego wyroku apelację, na niekorzyść oskarżonego, wniósł prokurator, który – podnosząc zarzuty obrazy przepisów postępowania (art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k.) – wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Okręgowy w Łomży wyrokiem z dnia 10 listopada 2022 r., sygn. akt II Ka 251/22, uchylił zaskarżony wyrok w stosunku do M.K. i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Łomży do ponownego rozpoznania.

Od tego wyroku skargę wniósł obrońca oskarżonego, podnosząc zarzuty:

1. rażącego naruszenia prawa, mającego wpływ na treść rozstrzygnięcia, a mianowicie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. poprzez uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy M. K. Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania pomimo, że wątpliwości powstałe w sprawie, a wyartykułowane przez oskarżyciela publicznego, możliwe były do rozstrzygnięcia w postępowaniu odwoławczym, przez co rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego jest rozstrzygnięciem niepełnym, pomijającym istotne i uznane za wiarygodne dowody zabezpieczone w sprawie;

2. rażącego naruszenia art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez wydanie wyroku przez Sąd w składzie którego zasiadał Sędzia Sądu Okręgowego J.T., a więc sędzia, co do którego oskarżony powziął wątpliwość co do jego bezstronności.

Na podstawie tych zarzutów wniósł o uchylenie skarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Skarga nie jest zasadna.

Na wstępie należy przypomnieć, że zgodnie z art. 437 § 2 zd. II k.p.k., uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeśli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Z powiązania treści tego przepisu z art. 539a § 3 k.p.k., w którym wskazano podstawy skargi, jednoznacznie wynika, że Sąd Najwyższy, rozpoznając skargę na wyrok sądu odwoławczego, ogranicza się do badania, czy w sprawie – na etapie postępowania przed sądem pierwszej lub drugiej instancji – zachodzi tzw. bezwzględna przyczyna odwoławcza albo doszło do uchylenia wyroku mimo braku formalnych przeszkód określonych w art. 454 k.p.k. do wydania wyroku zmieniającego lub też konieczne jest przeprowadzenie w całości przewodu sądowego (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2019 r., III KS 34/18, Prok. i Pr.-wkł. 2019/7-8/27*). Sąd Najwyższy nie może więc oceniać, czy zaistniały merytoryczne podstawy do wydania określonego rodzaju orzeczenia. Nie jest bowiem władny na podstawie przepisu art. 539a § 1 k.p.k. do oceniania materiału dowodowego przedstawionego w sprawie – rozpoznanie sprawy w tym zakresie należy bowiem do sądów powszechnych. Interwencja Sądu Najwyższego w ten zakres orzekania stanowiłaby naruszenie ich kompetencji do rozpoznania sprawy. Przedmiotem kontroli w tym postępowaniu jest jedynie stwierdzenie, czy uchylając wyrok sądu pierwszej instancji z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania, sąd odwoławczy kierował się podstawami wydania orzeczenia kasatoryjnego wskazanymi w art. 539a § 3 k.p.k. oraz czy takie rozstrzygnięcie było w konkretnej sprawie konieczne (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 lipca 2018 r., V KS 15/18, LEX nr 2515959; zob. też: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 grudnia 2020 r., II KS 16/20, LEX nr 3093484; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2020 r., I KS 8/20, LEX nr 3177866*). Co do zasady nie jest też rolą Sądu Najwyższego w postępowaniu prowadzonym na podstawie przepisów Rozdz. 55a Kodeksu postępowania karnego analizować pod względem merytorycznym jakość weryfikacji oceny materiału dowodowego w perspektywie szczegółowych zagadnień akcentowanych na tej płaszczyźnie przez obrońcę oskarżonego. Przeciwnie stanowisko pozostawałoby w sprzeczności z podstawami skargi, określonymi w art. 539a § 3 k.p.k. oraz *ratio legis* tej instytucji. Z tego też

względu poza zakresem rozważań pozostawiono obszerną argumentację zaprezentowaną przez obrońcę oskarżonego w uzasadnieniu skargi, dotyczącą bezpośrednio płaszczyzny oceny dowodów i wynikających z nich ustaleń faktycznych, a skoncentrowano się na istocie zarzutu podnieconego w skardze, dotyczącego podstaw wydania wyroku kasatoryjnego.

Lektura uzasadnienia zaskarżonego wyroku prowadzi do wniosku, że Sąd drugiej instancji dokonał gruntownej weryfikacji oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sądu pierwszej instancji, wskazując na konkretne błędy, których w tej ocenie dopuścił się Sąd *meriti*, czemu dał wyraz w obszernych pisemnych motywach wyroku. Sąd odwoławczy, dokonując własnej oceny wyjaśnień oskarżonego oraz B. R., a także zeznań świadków stwierdził, że „teza sądu I instancji, jakoby szkolenie prowadzone przez M. K. odbyło się przy udziale jedynie B. R. bądź w układzie B. R. i E. K., nie znajduje żadnego oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym. (...) Lektura akt doprowadza bowiem do przekonania, iż brak jest w nich jakichkolwiek dowodów potwierdzających, iż przedmiotowe szkolenie się odbyło, a tak miało być według oskarżonych M. K. oraz B.R.” (pkt 3.1. uzasadnienia wyroku Sądu *ad quem*). Niewątpliwie zatem w przekonaniu Sądu odwoławczego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazywał to, że M. K. dopuścił się zarzucanego mu występków. Wbrew zatem temu, co wskazano w skardze, w sprawie nie wystąpiły wątpliwości, których nie rozwiłby Sąd odwoławczy w toku postępowania odwoławczego. Z tego też względu Sąd odwoławczy wydał orzeczenie kasatoryjne, jako podstawę takiego rozstrzygnięcia wskazując art. 454 § 1 k.p.k. (pkt 5.3.1.4.1. uzasadnienia wyroku Sądu *ad quem*). W sprawie nie doszło zatem do obrazy art. 437 § 1 lub 2 k.p.k.

W realiach procesowych rozpoznawanej sprawy nie wystąpiła też okoliczność, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Oczywiście jest bowiem to, że same wątpliwości strony co do bezstronności sędziego w ogóle nie wpisują się w bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w ww. przepisie. W takiej sytuacji gwarancją zapewnienia standardu obiektywnego rozpoznania sprawy jest tryb przewidziany w art. 41 i n. k.p.k., z którego strona powinna była skorzystać.

Z tych względów, nie stwierdzając również pozostałych okoliczności, o których mowa w art. 439 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[SOP]

[aʔ]